

Forhandlingerne, saa at endog saa jeg som Ordfører ikke var istand til Andet end i det Dieblif, jeg reiste mig, at have set det og læst det engang igjennem; det er saa overraskende, at det endog saa synes tvivlsomt, hvorvidt det er straffe efter Forsretningsordenen. Det forekommer mig derfor ikke, at det ærede Medlem kan tage mig ilde op, at jeg brugte et saadant Udtryk. Det ærede Medlem erkjendte, at han havde havt 25 Dage til Disposition til at udarbejde sit Forslag. Om det da ikke skulde have været muligt for ham at fremkomme med det nogle enkelte Dage tidligere, skal jeg henstille til ham. Der er Ingen, der er mere villig end jeg til at høre sig for afdøde Oberst Tchernings Sagkundskab, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds ved, at jeg i mange Punkter støtter mine Betragtninger netop til, hvad der er fremkommet fra denne Mand. Men jeg skjønner ikke rettere, end at det Synspunkt i Oberst Tchernings hele Betragtning, som det ærede Medlem nu har fremdraget, er et af de Punkter, der maa betegnes som værende noget forældede, idet ærede Medlemmer vist ville give mig Ret i, at Jyens Forsvar i den Forstand, hvori Tcherning foreslog det, var betinget af, at vi vare i en ganske anden Grad Herrer i vore Farvande, end vi kunne vente nu at være det. Men det ærede Medlem yttrede da ogsaa tilsidst, at han havde stillet sit Forslag til Overveielse, og han kan altsaa ikke egentlig antages at have stillet det til Vedtagelse. I den Form vil det altid kunne have sin Betydning, at ogsaa denne Plan foreligger, der isvrigt, som jeg forrige Gang antydede, ogsaa hører til dem, der have foreligget Udvalget. Jeg skal kun gjøre een Bemærkning endnu overfor det ærede Medlem. Han har nemlig gjort mig personlig opmærksom paa, at han er bleven misforstaaet af mig igaar, naar jeg brugte det Udtryk, at han efter sin Udtalelse havde kunnet stemme for disse Forslag, fordi han vidste, at de ikke kunde gjennemføres, og da jeg netop benyttede dette Udtryk paa en Maade, som han ikke fandt berettiget, skal jeg ogsaa rette det. Det ærede Medlem har, som ogsaa Tidenden udviser, ikke sagt Andet end, at, da han i Flertallets Forslag saae Ting, som han ikke kunde billige, vilde han kun kunne stemme derfor som Vædringsforslag til Regjeringens Forslag, fordi han var sikker paa, at dette ikke kunde føres igjennem. Ærede Medlemmer ville se, at hans Ord ikke ere faldne ganske saaledes, som de ere blevene opfattede, og jeg sætter Pris paa, at det ærede Medlem selv har ønsket, at denne Berigtigelse skulde finde Sted.

N. P. Jensen: Den ærede sidste Taler lagde mig Ord i Munden, som jeg ikke har brugt igaar, og som jeg vil værgе mig imod at skulle have brugt. Jeg har ikke udtalt om Noget som helst, at det var urimeligt. Jeg undgik overhove-

det igaar, hvad jeg altid skal gjøre saa meget som muligt, at bruge stærke Ord. Vilde jeg have brugt stærke Ord igaar, saa havde det ærede Medlem givet mig tilstræffelig Anledning dertil; thi naar alt det, som han finder det nødvendigt at fremføre til Oplysning om de Feiltagelser, hvori han gjorde sig skyldig i sit første Foredrag, er tilstede derved, at han siger, at han har begaaet en Feiltagelse ved at udtale om den tredie Plan, at den forlangte indtil 20,000 Mand, saa er det — ja, nu vil jeg bruge et Udtryk, der er lidt stærkt — utilstedeligt, naar han sagde — nu foreligger Tidenden trykt, og jeg kan da se, hvad han har sagt —, at den Plan, paa hvilken Flertallet i det Væsentlige havde bygget sine Tanker om Forsvaret, var den saakaldte tredie Plan, og at den gik ud paa, at det først og fremmest gjaldt om at forsvare Sjælland. Jeg siger dertil, at den, der er istand til at læse denne Plan paa den Maade, drager utillabelige Slutninger, thi den gik ud paa at drage det mest Mulige af Landet ud af Forsvaret, og Hovedtanken var en Befæstning à cheval ved Lillebølt. Jeg skal senere, haaber jeg, faae Leilighed til nærmere at vise, hvorledes det ærede Medlem i denne Sag har omgaaedes med det, jeg vil kalde Sandheden.

Formanden: Den sidste Yttring løb noget som en Insinuation om en forsættelig Omgaaen af Sandheden (N. P. Jensen: Det var ikke min Mening). Det glæder mig at høre.

Ordføreren (Bjessen): Overfor den ærede Taler vil jeg bestemt fastholde, at den Opfattelse, jeg har gjort gjældende af den Plan, hvortil jeg har sigtet, er korrekt med den Ketteelse, jeg har gjort, at der ikke kan siges: 10—20,000 Mand. Jeg skal oplæse en eneste Sætning af dette Indlæg, hvortil jeg anser mig berettiget; det er denne: „Det er efter min Anskuelse ikke Kjøbenhavn, men Sjælland, som først bør søges forsvaret, og saafremt man ved hensigtsmæssige Foranstaltninger kan give dette Forsvar en rimelig Styrke, staar Befæstningen af Kjøbenhavn i anden Række“.

N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgtreds): Derfor jeg var i samme Overensstemmelse med det ærede Flertal om denne Sag, som jeg i Almindelighed pleier at være, saa vilde jeg ikke have opholdt det høie Thing ved mine Udtalelser; men dels fordi jeg her ikke ganske kan samstemme med Flertallet, og dels fordi der er en Side ved den Sag, vi forhandle, som efter min Formening ikke er kommen saaledes frem, som den burde, har jeg fundet mig foranlediget til at tage Ordet, for at fremkomme med nogle faa Bemærkninger. Jeg skal da begynde med at udtale, hvori jeg ikke kan samstemme med det ærede Flertals Betænkning; det er nemlig mere i de almindelige